

OŚMKROĆ (7) *nm*

W pisowni rozłącznej (5), w pisowni łącznej (2); -m (2), -m (3), -(m) (1).

Oba o jasne.

N ośmkroć (2). ◇ A ośmkroć (4), ośmikroć (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Liczebnik przysłówkowy wielokrotny; ośmiokrotnie, osiem razy; octies Mącz, Cn (7) : Octies, Ośmkroć. Mącz 259a; Octuplus, Ośm kroć w łobie máyący/ Ośmkrotny. Mącz 259b.

Zestawienia liczebnikowe (4): Y náleżiono mężów Ifraelskich ośm kroć łtho tylięcy [octingenta milia] Leop 2.Reg 24/9; Ieroboám także z łzykował woyleko łwe/ máiąc zlobą ośm kroć łto tylięcy [cum octingentis millibus] mężow ná wybor ludzi mężnych. BibRadz 2.Par 13/3, 2.Reg 24/9; Tricies octies, Ośmkroć y trzidzieścikroć. Mącz 464c.

Wyrażenie przyimkowe: »po ośmikroć« (1): Octavum tanquam adverbium positum pro octies, lam octavum, Iuż po ośmi kroć. Mącz 259a.

TG